

## Arrest

nr. 192 051 van 14 september 2017  
in de zaak RvV X / IV

Inzake: 1. X  
2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Iraakse nationaliteit te zijn, op 17 februari 2017 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 januari 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 mei 2017 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 17 mei 2017.

Gelet op de beschikking van 24 mei 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 juni 2017.

Gelet op de beschikking van 20 juni 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 juni 2017.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de eerste verzoekende partij en haar advocaat X, die tevens de tweede verzoekende partij vertegenwoordigt.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) aan de verzoekende partij de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

*"1. Verzoekers dienen beroep in tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen houdende weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag.*

*Blijkens de bestreden beslissingen hebben verzoekers naar aanleiding van onderhavige asielaanvraag geen bijkomende inhoudelijke verklaringen afgelegd en hebben zij evenmin nieuwe documenten of bewijsstukken aangebracht die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komen.*

*2. Na lezing van het administratief dossier dient te worden vastgesteld dat verzoekers hun huidige tweede asielaanvraag steunen op de motieven die zij naar aanleiding van hun vorige asielaanvraag heeft uiteengezet, met name zijn vrees voor vervolging door de sjjiitische militie AAH.*

*Verzoekers eerste asielaanvraag werd geweigerd bij 's Raads arrest nr. X van 3 november 2016 omdat hun asielrelaas ongeloofwaardig is en omdat er in Bagdad geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurige geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoekers louter door hun aanwezigheid aldaar een reëel risico zouden lopen om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.*

*Ter ondersteuning van hun tweede asielaanvraag leggen verzoekers de volgende documenten neer: de overlijdensakte en identiteitskaart van zijn broer a.-G.M.M.H., zes foto's van R.A.S. (de moordenaar van zijn broer), drie brieven van de dienst maatschappelijke integratie, de burens en de priester en foto's van het lijk van zijn broer.*

*3. Artikel 57/6/2, eerste lid van de vreemdelingenwet luidt als volgt: "Na ontvangst van het asielverzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het asielverzoek niet in overweging en hij oordeelt op een met redenen omklede wijze dat een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement. In het andere geval, of indien de vreemdeling voorheen het voorwerp heeft uitgemaakt van een weigeringsbeslissing die werd genomen bij toepassing van de artikelen 52, § 2, 3°, 4° en 5°, § 3, 3° en § 4, 3°, of 57/10, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing tot inoverwegingname van de asielaanvraag."*

*Om een meervoudige asielaanvraag in overweging te kunnen nemen, dienen er derhalve nieuwe elementen aanwezig te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. De parlementaire voorbereiding van de wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de asielzoeker pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen an sich bijvoorbeeld niet bewijsvoerend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de asielzoeker en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24).*

*4. De Raad wijst er vooreerst op dat aangezien reeds in het kader van verzoekers hun vorige asielaanvraag werd besloten tot de ongeloofwaardigheid van de door hen ingeroepen vrees voor vervolging en gelet op de in de bestreden beslissingen gedane vaststelling dat verzoekers naar aanleiding van onderhavige asielaanvraag geen elementen bijbrengen die hun geloofwaardigheid*

kunnen herstellen, dient te worden besloten dat verzoekers niet aantonen in hun land van herkomst persoonlijke problemen te hebben gekend. Het is de taak van de verzoekers om hun verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad stelt echter vast dat verzoekers geen nieuwe elementen aanbrengen waaruit blijkt dat zij een reëel risico op ernstige schade zouden lopen.

5.1. Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoekers het niet eens zijn met de motieven van de bestreden beslissingen, doch de Raad stelt vast dat zij in wezen niet verder komen dan het volharden in de bewijswaarde van de door hen neergelegde documenten en het tegenspreken en bekritisseren van de aangaande vaststellingen, waarmee zij echter de gedane bevindingen van de commissaris-generaal geenszins weerleggen noch ontkrachten.

Waar verzoekers aanvoeren dat bij het indienen van hun tweede asielaanvraag de elementen slechts kort en beperkt werden aangehaald en stellen dat verzoekster geen mogelijkheid geboden werd om alles uiteen te zetten, kunnen zij niet worden gevolgd. Uit de lezing van het administratief dossier blijkt dat van verzoekster een verklaring werd afgenomen met betrekking tot de nieuwe elementen. Verzoekster heeft verklaard dat zij om dezelfde redenen opnieuw asiel aanvraagt en voegt daaraan toe dat de broer van haar man ontvoerd en gedood werd door AAH. Verzoekster vermeldde nergens dat ook zijn schoonbroers bedreigd werden door AAH, ook niet toen haar uitdrukkelijk gevraagd werd of er nog nieuwe elementen zijn (zie "Verklaring meervoudige aanvraag", vraag 15). Na het verhoor kreeg verzoekster bovendien de gelegenheid nog iets toe te voegen, wat zij heeft nagelaten (zie "Verklaring meervoudige aanvraag", vraag 21). Hieruit blijkt dat verzoekster wel degelijk haar nieuwe elementen in het kader van haar tweede asielaanvraag op nuttige wijze naar voor kon brengen. De in hun verzoekschrift ontwikkelde argumentatie dat verzoekster contact heeft o.a. via viber met de familie zodat eenvoudigweg de inhoud van deze berichtgeving kon worden nagegaan, biedt geen verklaring voor de vastgestelde omissie in haar verklaringen en ontkracht de aangaande vaststellingen geenszins.

5.2. Wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus op grond van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet, oordeelt de commissaris-generaal op basis van de informatie in het administratief dossier (map 'landeninformatie') omtrent de veiligheidssituatie in Bagdad dat, hoewel de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is en dit afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus, er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door een aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

In dit kader kan vooreerst worden opgemerkt dat geen van de partijen betwist dat de situatie in Irak momenteel wordt gekenmerkt door een gewapend conflict. In casu is het voor de verdere beoordeling dan ook niet noodzakelijk te onderzoeken of dit gewapend conflict een binnenlands en/of een internationaal gewapend conflict betreft.

Artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet beoogt echter slechts bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie waarin de mate van het willekeurige geweld in een aan de gang zijnde gewapend conflict in het land of de regio van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of de betrokken regio, aldaar louter door zijn aanwezigheid een reëel risico loopt op de in dit artikel bedoelde ernstige schade (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>, §§ 28, 32-40, 43-44; HvJ 30 januari 2014, C 285/12, *Diakité* / het Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, § 30; EHRM, *NA v. het Verenigd Koninkrijk*, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 115; EHRM, *Sufi en Elmi v. het Verenigd Koninkrijk*, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, § 226, en EHRM, *J.H. v. het Verenigd Koninkrijk*, nr. 48839/09, 20 december 2011, § 54).

Uit zowel de door verzoeker geciteerde als de in het administratief dossier opgenomen informatie blijkt in dit kader dat het geweld dat in Bagdad plaatsvindt in hoofdzaak de vorm aanneemt van terreuraanslagen enerzijds en mishandelingen, ontvoeringen en moorden anderzijds.

Het gros van de terroristische aanslagen is toe te schrijven aan IS. De acties van deze organisatie zijn hoofdzakelijk op burgers gericht. Daarbij wordt voornamelijk, doch niet uitsluitend, de sjiitische burgerbevolking in Bagdad gevisieerd, en dit door het plegen van aanslagen in sjiitische wijken en op openbare plaatsen waar veel burgers samenkomen. De aard, de intensiteit en de frequentie van de

acties van IS in Bagdad is echter veranderd. Er vinden nauwelijks nog gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvullen door guerrillastrijders plaats. Hoewel IS de voorbije maanden enkele aanvallen uitvoerde waarbij militaire tactieken werden gehanteerd, blijkt uit de voormelde informatie dat zulke incidenten uitzonderlijk blijven. Wel pleegt IS sporadisch zware aanslagen. Zo vond er op 3 juli 2016 in de wijk Karrada een aanslag plaats met een groot aantal burgerslachtoffers. Daarnaast vinden er frequente, vaak minder zware aanslagen plaats.

Uit de informatie blijkt voorts dat Bagdad geenszins wordt belegerd door IS. De verdediging van Bagdad geniet een hoge prioriteit en er zijn geen aanwijzingen dat IS op korte termijn geheel of gedeeltelijk de controle over de stad zou kunnen verwerven. IS komt in Irak integendeel meer en meer onder druk te staan. Het actuele doel van IS in het conflict om Bagdad bestaat er dan ook eerder in om de Iraakse autoriteiten te dwingen een zo groot mogelijk deel van leger en politie in en rond de hoofdstad te binden en om op deze wijze de aanvalscapaciteit van de strijdkrachten elders in Irak te beperken. Het komt in Bagdad bijgevolg niet of nauwelijks tot open gevechten en er is geenszins sprake van regelmatige of aanhoudende gevechten tussen IS en het Iraakse leger.

Het offensief dat IS sedert 2014 voert in Irak heeft, onder meer in Bagdad, wel geleid tot de mobilisatie van de sjiiitische milities. De aanwezigheid van deze milities in Bagdad heeft ervoor gezorgd dat IS minder (zware) terroristische aanslagen pleegt. Wel blijkt dat deze milities, samen met criminele bendes en met militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk zijn voor de meer individuele vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Vooral soennitische burgers zouden een groter risico lopen om hiervan slachtoffer te worden. Soennieten die afkomstig zijn uit andere regio's van Irak (IDP's) en sommigen uit de zuidelijke voorsteden van Bagdad worden daarbij meer gevisieerd dan de andere soennieten in Bagdad. De recente betogingen, de toegenomen politieke instabiliteit en de sociale onrust hebben een negatieve impact op de veiligheidssituatie in Bagdad.

Niettegenstaande het geweld in Bagdad maandelijks honderden doden en slachtoffers opeist, dienen ook andere objectieve elementen meegenomen te worden bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Bagdad teneinde te kunnen vaststellen of er actueel al dan niet zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Bagdad aldaar louter door zijn aanwezigheid een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Zulke elementen zijn het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel willekeurig geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om Bagdad te verlaten.

De provincie Bagdad heeft een oppervlakte van 4.555 vierkante kilometer en telt meer dan 7.000.000 inwoners, waarvan 87% in Bagdad-stad woont en 13% in een landelijke omgeving. De bevolking bestaat volgens de laatste beschikbare cijfers voor 70% uit sjiieten en voor 29% uit soennieten. Het geweld in Bagdad is verspreid over het gehele grondgebied van de provincie en er zijn geen duidelijk veiligere of onveiligere zones binnen Bagdad. Er zijn, met uitzondering van de internationale zone, geen wijken die gevrijwaard blijven van geweld.

De impact van het geweld op het dagelijkse leven van de burgers in Bagdad is gemengd.

Enerzijds worden de burgers er wel gehinderd door de aanslagen en mensenrechtenschendingen en worden verplaatsingen bemoeilijkt door de talrijke controles. Anderzijds is het openbare leven in Bagdad niet stilgefallen, blijven de infrastructuur, het verkeer, het bedrijfsleven en de publieke sector er verder functioneren en is Bagdad, ondanks de veiligheidsrisico's en de frequente problemen met de infrastructuur, een functionerende grootstad.

Bagdad is, zoals reeds hoger werd opgemerkt, geen belegerde stad. De bevoorrading met levensmiddelen en andere consumptiegoederen is verzekerd en winkels, markten, restaurants, cafés, enz. blijven geopend. Goederen worden verhandeld en zijn vrij verkrijgbaar, al is de levensduurte in de stad gestegen en hebben veel inwoners het daardoor moeilijker om financieel rond te komen. In februari 2015 werd het al meer dan tien jaar geldende nachtelijke uitgangsverbod in Bagdad opgeheven. Voor de eerste keer sinds lange tijd waren er in dit jaar tijdens de ramadan weer restaurants de hele nacht geopend. Verder is er in Bagdad gezondheidszorg voorhanden, ook al staat deze door een aantal factoren onder druk. De scholen zijn in Bagdad verder geopend, het schoolbezoek ligt er tamelijk hoog

en het schoolbezoek blijft er stabiel sedert 2006. De verkeerswegen in Bagdad zijn open en de internationale luchthaven van Bagdad is operationeel. De Iraakse autoriteiten hebben, hierin bijgestaan door de sjiiitische milities, bovendien nog steeds de politieke en administratieve controle over Bagdad. Diplomatieke vertegenwoordigers van diverse landen, alsook verschillende humanitaire organisaties en agentschappen van de VN, blijven aanwezig in de hoofdstad.

Wat de bevolking in Bagdad-stad en –provincie betreft, blijkt uit de voormelde informatie dat er zich ongeveer 100.690 ontheemde gezinnen (604.804 personen) bevinden op het grondgebied van de provincie Bagdad. Het merendeel van de ontheemden verblijft bij gastgezinnen of in huurwoningen. Een minderheid verblijft in kampen, scholen, religieuze gebouwen of informele nederzettingen. Het aantal IDP's met oorsprong Bagdad die in de provincie zelf of elders hun toevlucht zochten bedraagt 65.508 personen. Bagdad vangt aldus grote vluchtelingenstromen op en de Bagdadi's zelf zijn niet massaal gevlucht. Deze vaststelling kan als een indicatie gezien worden dat de Iraakezen en de Bagdadi's zelf van oordeel zijn dat zij in de stad Bagdad actueel geen reëel risico lopen op ernstige bedreiging. Een bijkomende indicatie (cf. document inzake vrijwillige terugkeer) hiervoor kan overigens worden gezien in het gegeven dat in de voorbije periode honderden Iraakezen vrijwillig vanuit België terugkeerden met Bagdad als eindbestemming. Zo keerden er vorig jaar bijna 700 Iraakezen terug naar Bagdad. In de eerste helft van 2016 keerden bijna 500 Iraakezen terug naar Bagdad.

Gelet op het geheel van de voormelde elementen, dient te worden besloten dat, hoewel de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is en dit afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus, er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurige geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Verzoekers brengen geen concrete elementen bij die aantonen dat de informatie gevoegd aan het administratief dossier niet correct dan wel niet langer actueel zou zijn of dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken.

6. In zoverre verzoekers artikel 3 van het EVRM geschonden achten, wijst de Raad er op dat artikel 3 EVRM vereist dat verzoekers doen blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat zij in het land waarnaar zij mogen worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico lopen om te worden blootgesteld aan foltering of mensonterende behandeling. De bescherming verleend via artikel 3 EVRM vindt immers slechts in uitzonderlijke gevallen toepassing. Degene die aanvoert dat hij een dergelijk risico loopt, moet zijn beweringen staven met een begin van bewijs. Een loutere bewering of eenvoudige vrees voor onmenselijke behandeling op zich volstaat niet om een inbreuk uit te maken op voornoemd artikel.

7. Bijgevolg lijken verzoeker geen elementen aan te brengen die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komen voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

Ter terechtzitting van 9 juni 2016 blijkt dat de raadsman van verzoekende partijen hen niet verder vertegenwoordigt. De zaak wordt uitgesteld tot 30 juni 2016 teneinde de verzoekende partijen in de mogelijkheid te stellen beroep te doen op een nieuwe raadsman."

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, Parl.St. Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, §2 van de vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

*“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”*

Artikel 39/59, §2, van de vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. X; RvS 13 mei 2014, nr. X).

4.1. Ter terechtzitting alwaar verzoekende partijen uitdrukkelijk worden uitgenodigd te reageren op de beschikking van 12 mei 2017, wijzen verzoekende partijen vooreerst op de algemene situatie in Irak, Bagdad. Zij benadrukken dat zij als soenni moslim meer gevaar lopen voor het geweld van de sjiiitische milities. Verzoekende partijen vervolgen dat verzoeker tewerkgesteld was bij het Ministerie van Huisvesting en in het bezit was van een bedrijfswagen. Vermits verzoeker een bedrijfswagen had werd hij onder druk gezet om wapens te transporteren. Verzoekende partijen wijzen erop dat dit de reden is waarom zij door de sjiiitische militie werden geïnterviewd. Verzoekende partijen merken daarbij op dat dit ook blijkt uit de dreigbrief die zij hadden ingediend. Zij beklagen zich er over dat de dreigbrief niet eens werd vertaald en zonder meer werd afgewezen omdat er geen geloof werd gehecht aan hun relaas, en dit zonder enige vertaling. Verzoekende partijen vervolgen dat de broer van verzoeker werd vermoord en dit ook blijkt uit de verschillende stukken die zijn neergelegd, waaronder een overlijdensakte, politieattesten en foto's. Verzoekende partijen stellen nog dat de broer werd vermoord en dat zij verschillende stukken hebben ingediend om hun relaas te ondersteunen. Zij voegen daaraan toe dat de broer geïnterviewd werd omdat hij de auto van verzoeker had geleend. Verzoekende partijen besluiten dat zij wel degelijk een coherent relaas hebben ingediend dat de volledige waarheid is en dat de situatie voor hun familie onhoudbaar is geworden. Op de vraag hoe de gezondheidstoestand van zijn echtgenote is antwoordt verzoekende partij dat zij thans revalideert. Verzoekende partijen krijgen 5 dagen om stukken dienaangaande toe te voegen.

4.2. De Raad stelt vooreerst vast dat verzoekende partijen zich ter terechtzitting, onder verwijzing van de door hen bijgebrachte stukken, hoofdzakelijk beperken tot het herhalen van en volharden in hun asielrelaas, zonder evenwel concrete elementen bij te brengen aangaande de in de bestreden beslissingen gedane vaststellingen omtrent de door hen afgelegde verklaringen en neergelegde documenten.

De commissaris-generaal stelt op goede gronden het volgende vast: *“Met betrekking tot de verklaringen die u aflegde en de nieuwe stukken die u voorlegde, nl. uw verklaringen in verband met de moord op uw broer, zijn overlijdensakte en identiteitskaart, de foto's van uw broer zijn lijk, en de 6 foto's van de moordenaar van uw broer, kan worden vastgesteld dat deze betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielrelaas dat u in het kader van uw vorige aanvraag hebt uiteengezet, m.n. dat u geïnterviewd werd door de sjiiitische militie AAH en dat uw broer gedood is omwille van u daar hij ondervraagd werd over uw actuele verblijfplaats (zie RVV arrest nr. X van 3 november 2016, p. 10). Er moet worden beklemtoond dat uw vorige aanvraag door het CGVS werd afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid en deze motieven door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werden bevestigd. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidige aanvraag louter bijkomende documenten aanhaalt en verklaringen aflegt die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van aard om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid. Uw bijkomende verklaringen betreffende de bedreigingen van AAH gericht aan uw schoonbroers waardoor ze samen met uw zussen het land verlieten (verklaring DVZ, vraag 12, 15 & 18), zijn niet van die aard om afbreuk te doen aan de reeds door het CGVS vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw asielrelaas. Het is bovendien weinig logisch dat uw vrouw nergens melding maakte van de bedreigingen gericht aan uw schoonbroers bij haar tweede asielaanvraag. U gaf immers zelf te kennen dat u via haar het nieuws ontving van de moord op uw broer M.(...) (verklaring DVZ, vraag 15) en dat uw vrouw hiervan op de*

hoogte werd gebracht door een zus van u. U verklaarde ook nergens tijdens uw tweede asielaanvraag dat uw vrouw niet op de hoogte was van de bedreigingen gericht aan uw schoonbroers. Uw vrouw gaf bovendien aan dat ze nog steeds contact had met uw zus A.(...) (verklaring DVZ vrouw, vraag 20) zodat redelijkerwijze kan verwacht worden dat zij hierover zouden gesproken hebben. Uw vrouw kreeg daarnaast ook de kans om nog elementen toe te voegen naast het overlijden van uw broer (verklaring DVZ vrouw, vraag 15). Ze verklaarde echter geen andere elementen toe te voegen hebben. Het feit dat u de problemen van uw schoonbroers en zussen wel vermeldde en uw vrouw dit ingrijpend nieuw element niet vermeldde, ondanks dat ze contact had met uw zus, ondermijnt op fundamentele wijze de geloofwaardigheid van uw asielrelaas. Voorts dient ook te worden opgemerkt dat de bedreigingen gericht aan uw schoonbroers door AAH blote beweringen betreffen die op geen enkele manier worden gestaafd.

Met betrekking tot de overlijdensakte en identiteitskaart van uw broer moet worden vastgesteld dat uit informatie waarover het CGVS beschikt, en waarvan een bijlage in uw administratief dossier is gevoegd, blijkt dat er in uw land van herkomst een hoge graad van corruptie heerst en er allerhande documenten tegen betaling verkregen kunnen worden. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke Irakese documenten bijzonder relatief en zijn deze op zich niet van dien aard om afbreuk te doen aan de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas.

Wat betreft de 2 foto's van het lijk van uw broer dient te worden opgemerkt dat o.b.v. deze foto's niet kan worden afgeleid dat dit daadwerkelijk uw broer betreft. Ook moet opgemerkt worden dat er geen bewijswaarde aan dergelijke foto's kan worden toegekend daar deze door mogelijke inscenering van locatie en omstandigheden geen garantie bieden over de authenticiteit van wat werd afgebeeld. Wat de foto's van de moordenaar van uw broer R.(...)A.(...)S.(...) betreft dient te worden opgemerkt dat dergelijke foto's enkel het bestaan van deze persoon kunnen aantonen. Deze foto's tonen echter op geen enkele wijze aan dat u bedreigd werd door deze persoon of dat uw broer door hem vermoord werd.

Wat betreft de moord op uw neef in 2007 dient te worden opgemerkt dat u nergens melding heeft gemaakt van zijn dood tijdens uw vorige asielaanvraag of in uw verzoekschrift bij de RVV. Er kan redelijkerwijze van u verwacht worden dat u dergelijk belangrijk element spontaan vertelt tijdens uw eerste asielaanvraag, zeker wanneer u hiermee wil aantonen dat de door u beweerde problemen een familiaal probleem is (verklaring DVZ, vraag 15). Hier werd u bovendien tijdens het gehoor op het CGVS bij uw eerste asielaanvraag meermaals de kans toe geboden. Er werd u tijdens het begin van het gehoor gevraagd of er 'nog andere redenen waren', er werd u gevraagd of u mensen kende die het 'slachtoffer werden van de milities', tot slot werd er op het einde van het interview nog gevraagd of er nog andere redenen waren waarom u uw land verlaten had en of u nog iets toe te voegen had aan uw relaas (CGVS 1e AA, pg. 2, 5 & 15). U gaf echter nergens aan dat uw neef zou vermoord zijn. Het feit dat u de dood van uw neef niet spontaan vermeldde tijdens de eerste asielaanvraag ondanks dat u hier meermaals de kans toe kreeg, en u zijn dood op geen enkele manier staft, maakt dat er geen enkel geloof kan worden gehecht aan de dood van uw neef.

Wat betreft de brieven die u voorlegde van de dienst maatschappelijke integratie, van de priester en uw bureaus, dient te worden opgemerkt dat deze brieven wel iets kunnen zeggen over uw persoonlijkheid en integratie in België maar dat deze geen betrekking hebben op uw asielrelaas of voldoende zijn om de geloofwaardigheid van uw asielrelaas te herstellen."

Het louter herhalen van eerder afgelegde verklaringen en het nogmaals neerleggen van documenten die verzoekende partijen reeds in het kader van hun vorige en huidige asielprocedure hebben bijgebracht, wijzigt niets aan voorgaande pertinente vaststellingen die allen steun vinden in het administratief dossier. Zo evenmin de vertaling van de dreigbrief van de sjiiitische militie AAH die zij in het kader van vorige asielaanvraag hebben bijgebracht. De commissaris-generaal stelde terecht dat een dergelijke document op zich niet voldoende is om het gebrek aan aannemelijkheid van hun relaas te herstellen; dergelijke dreigbrief kan door om het even wie zijn opgesteld en heeft aldus geen bewijswaarde.

Wat betreft de ter terechtzitting neergelegde aangifte van verdwijning van verzoekers broer M.M.H., de PV's van de politie aangaande de verwondingen van M.M.H., en het medisch rapport aangaande de vaststellingen van de verwondingen van M.M.H., wijst de Raad erop dat aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde kan worden toegekend wanneer ze worden voorgelegd ter ondersteuning van geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen, wat *in casu* niet het geval is. Documenten hebben immers enkel een ondersteunende werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas te herstellen. Gelet op deze vaststelling en mede gelet op de informatie toegevoegd aan het administratief dossier waaruit onmiskenbaar blijkt dat er in Irak een hoge graad van corruptie heerst en er allerhande documenten tegen betaling verkregen kunnen worden, kan er geen bewijswaarde worden gehecht aan

voormelde documenten. Ook wat betreft het rouwbericht (stuk 12) stelt de Raad vast dat eender wie deze tekst kan hebben opgesteld en aldus geen bewijswaarde heeft. Wat betreft de foto waarop M.M.H en verzoeker aangeduid worden, stelt de Raad vast dat hieruit niet op objectieve wijze kan worden afgeleid dat de persoon aangeduid als M.M.H daadwerkelijk verzoekers broer betreft. Hoe dan ook, zelfs al zou kunnen worden aangenomen dat de persoon in kwestie daadwerkelijk verzoekers broer betreft en hij inderdaad zwaar gefolterd werd door slagen en verwondingen, dan nog vermogen voormelde documenten niet aan te tonen dat verzoekers broer M.M.H vermoord werd ten gevolge van de problemen die verzoeker meent te kennen met de sjiiitische militie AAH omwille van zijn werkzaamheden.

Het bewijs van verzending toont enkel aan dat verzoeker post heeft ontvangen vanuit Irak, niets meer en niets minder.

Verzoekende partijen vestigen nog de aandacht op hun soennitische origine. Waar op basis van de informatie in het administratief dossier (map 'landeninformatie') aangenomen kan worden dat soennieten in Bagdad een verhoogd risico lopen om slachtoffer te worden van bepaalde feiten, dient echter te worden opgemerkt dat verzoekende partijen niet aantonen en dat uit de voormelde informatie evenmin blijkt dat dit risico dermate hoog zou zijn dat verzoekende partijen, louter ingevolge het gegeven dat zij soenniet zijn en ingevolge een aanwezigheid aldaar, zouden dreigen te worden vervolgd of geïdoleerd. Mede gelet op de in het kader van hun eerste asielaanvraag vastgestelde ongeloofwaardigheid van hun vermeende vrees en problemen en de in de bestreden beslissingen gedane vaststelling dat verzoekende partijen hun geloofwaardigheid niet weten te herstellen, haalden verzoekende partijen bovendien geen concrete, ernstige en geloofwaardige, aan hun religie verbonden problemen aan. Verzoekende partijen tonen dan ook geenszins *in concreto* aan dat of in welke omstandigheden zij bij een terugkeer naar hun land en regio van herkomst zouden dreigen te worden ontvoerd of gedood.

Wat betreft gezondheidstoestand van verzoekster en de bijgebrachte documenten ter staving hiervan, kan de Raad alleen maar vaststellen dat verzoekende partij nog herstellende is. De Raad is bij onderhavige beroepsprocedure evenwel niet bevoegd om bij de behandeling van een beroep tegen een beslissing van het Commissariaat-generaal inzake asiel en subsidiaire bescherming te oordelen over de vraag of verzoekster aan een ziekte lijdt die een reëel risico inhoudt voor haar leven of fysieke integriteit, noch over de vraag of zij een reëel risico loopt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate verzorging mogelijk is in het land van herkomst. Verzoekster kan zich inzake de beoordeling van haar medische problemen richten tot de daartoe geëigende procedure.

5. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan voormelde in de beschikking aangevoerde grond. Bijgevolg brengen verzoekende partijen geen elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komen voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

6. Het door de eerste verzoekende partij onverschuldigd gekweten rolrecht ten belope van 186 euro dient te worden terugbetaald.

**OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

**Artikel 1**

Het beroep wordt verworpen.

**Artikel 2**

Het door de eerste verzoekende partij onverschuldigd gekweten rolrecht ten belope van 186 euro dient te worden terugbetaald.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien september tweeduizend zeventien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS